

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Štefana Michálíka v konaní o uznanie cudzieho rozhodnutia prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 28. júla 2010 v Bratislave odvolanie odsúdeného **R. Ž.**, nar. X., trvale bytom D., t. č. vo väzbe v Justizvollzugsanstalt Mníchov v Nemeckej spolkovej republike, proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 10. mája 2010, sp. zn. Ntc 4/2010 a rozhodol

t a k t o:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného **R. Ž.** **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 10. mája 2010, sp. zn. Ntc 4/2010, na základe návrhu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 518 ods. 3 Tr. por. uznal na území Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu Mníchov I, sp. zn. 9 KLS 317 Js41767/08 z 28. januára 2009, ktorým bol občan Slovenskej republiky **R. Ž.** uznaný za vinného zo spáchania trestného činu závažnej krádeže v zločineckej skupine, v dvoch prípadoch v súbehu s trestným činom krádeže podľa § 242 ods. 1, § 243 ods. 1 veta 2 č. 1, 2 a 3, § 244a ods. 1, § 25 ods. 2, § 53 Trestného zákona Nemeckej spolkovej republiky a odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody na 3 roky a 6 mesiacov. Zároveň podľa § 517 ods. 2 Tr. por. s použitím § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. vyslovil, že odsúdený **R. Ž.** bude vo výkone tohto trestu pokračovať v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie odsúdený **R. Ž.** Odsúdený ho vypracoval 15. júna 2010 a na pošte v Mníchove bolo podané 17. júna 2010 a Krajskému súdu v Žiline bolo doručené 22. júna 2010. Z medzinárodnej doručenky o doručovaní predmetného rozsudku nemožno zistiť, kedy bol citovaný rozsudok doručený odsúdenému **R. Ž.**

Najvyšší súd Slovenskej republiky urobil úkony smerujúce k zisteniu dátumu doručenia rozsudku odsúdenému prostredníctvom Krajského súdu v Žiline, na ktorom však nie sú evidované žiadne ďalšie materiály potvrdzujúce dátum doručenia rozsudku odsúdenému. Taktiež urobil v tomto smere úkony prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ktoré kontaktovalo orgány Nemeckej spolkovej republiky, avšak iba s tým výsledkom prešetrenia, že vo väznici, v ktorej sa nachádza odsúdený je evidované len doručenie uvedeného rozsudku odsúdenému, ale nie je možné zistiť dátum jeho doručenia.

Za danej situácie vychádzal Najvyšší súd Slovenskej republiky, v prospech odsúdeného, z predpokladu, že odvolanie bolo ním podané v zákonnej lehote 15 dní od doručenia rozsudku, ako to vyžaduje ustanovenie § 309 ods. 1 Tr. por. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré rozsudku predchádzalo, no zistil, že odvolanie odsúdeného R. Ž. nie je dôvodné.

V odvolaní obžalovaný R. Ž. uviedol, že v dobe, keď bola podaná jeho žiadosť o pokračovanie vo výkone trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky, táto bola odôvodnená zdravotnými dôvodmi jeho rodičov, keďže nemohli pricestovať k nemu na návštevu. Bolo to ešte začiatkom roku 2009 a nebolo mu vyhovené, no momentálne nesúhlasí s preradením (má na mysli výkon trestu odňatia slobody v Slovenskej republike) a to z tých dôvodov, že v súčasnej dobe má podanú žiadosť o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, podloženú žiadosťou o vyhostenie a na základe zákona podmienené prepustenie je možné po dvoch tretinách výkonu trestu a odporúčaní väznice, pričom je vysoký predpoklad, že bude prepustený na slobodu a o jeho žiadosti sa má rozhodnúť v priebehu najbližších troch mesiacov. Žiada, aby o jeho odvolaní bolo kladne rozhodnuté. Z jeho obsahu je teda zrejmé, že sa domáha zrušenia napadnutého rozsudku Krajského súdu v Žiline s tým, že odvoláva svoj súhlas s výkonom trestu odňatia slobody v Slovenskej republike.

K tomu je potrebné uviesť, že Krajský súd v Žiline v konaní o návrhu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky na uznanie cudzieho rozhodnutia postupoval v súlade s ustanoveniami piatej časti, tretej hlavy, prvého dielu Trestného poriadku o právnom styku s cudzinou. Krajský súd správne zistil splnenie všetkých podmienok uvedených v § 516 ods. 1

Tr. por. na uznanie uvedeného cudzieho rozhodnutia. Podrobne ich rozobral v odôvodnení svojho rozsudku a najvyšší súd sa s jeho závermi stotožňuje.

Krajský súd nepochybil ani v tom, keď pri uznaní uvedeného cudzieho rozhodnutia rozhodol podľa § 517 ods. 2 Tr. por. o tom, že sa bude vo výkone trestu odňatia slobody uloženom cudzím rozhodnutím pokračovať bez jeho premeny podľa § 517 ods. 1 Tr. por. a to s ohľadom na v podstate totožnú skutkovú podstatu trestného činu krádeže podľa príslušných ustanovení Trestného zákona Nemeckej spolkovej republiky a Trestného zákona Slovenskej republiky, keď v Slovenskej republike by predmetný skutok mohol byť kvalifikovaný ako trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení jeho neskorších zmien a doplnkov, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody od troch do desiatich rokov. S ohľadom na druh trestu, jeho trvanie a trestnú sadzbu je takýto postup zlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

Rovnako aj zaradenie na výkon trestu v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia je v súlade so zákonom a zapadá do rámca obojstrannej trestnosti.

K odvolacej námietke odsúdeného R. Ž. je nutné uviesť, že Krajský súd v Žiline v rámci skúmania podmienok uznania osobitne preveril, či je splnená aj podmienka uvedená v článku 3 ods. 1 písm. d/ Dohovoru o odovzdávaní odsúdených osôb publikovaného v Zbierke zákonov pod č. 553/1992 Zb., že odsúdená osoba súhlasí s odovzdaním na výkon trestu. V spisovom materiáli sa nachádzajú doklady o tom, že táto podmienka bola splnená.

Pokiaľ v priebehu konania o uznaní cudzieho rozhodnutia odsúdený odvolal svoj súhlas, čo je zrejme prejavom jeho vôle vyjadrenom v podanom odvolaní, treba poukázať na ustanovenie § 516 ods. 2 Tr. por., ktoré v takom prípade nebráni možnosti uznania cudzieho rozhodnutia.

Podľa uvedeného ustanovenia § 516 ods. 2 Tr. por., ak dôvodom na konanie je postup podľa druhého dielu alebo tretieho dielu tejto hlavy (tretia hlava, piatej časti Trestného poriadku), nie je prekážkou uznania cudzieho rozhodnutia, ak kedykoľvek počas konania odsúdený odvolá svoj súhlas s odovzdaním, ak sa jeho súhlas vyžaduje alebo ak zanikne

niektorá z iných podmienok pre postup podľa druhého dielu alebo tretieho dielu tejto hlavy.

Pre účinky takto uznaného rozhodnutia sa použije primerane § 519 ods. 4.

Ak teda odsúdený R. Ž. v rámci odvolacieho konania v konaní o uznanie cudzieho rozhodnutia odvolal svoj súhlas s odovzdaním na výkon trestu, nebránilo to Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky v potvrdení rozhodnutia Krajského súdu v Žiline o uznaní cudzieho rozhodnutia, o ktoré v predmetnom prípade ide.

Najvyšší súd však zdôrazňuje poslednú vetu § 516 ods. 2 Tr. por., v ktorej sa odkazuje na § 519 ods. 4 Tr. por., podľa ktorého ak odsúdený po uznaní cudzieho rozhodnutia odvolal súhlas s odovzdaním na výkon trestu, ak sa na postup podľa druhého alebo tretieho dielu tejto hlavy taký súhlas vyžaduje, alebo k odovzdaniu nedošlo z iného dôvodu, **možno uznané cudzie rozhodnutie vykonať na území Slovenskej republiky, len ak odsúdený trest odňatia slobody v odsudzujúcom štáte nevykonal v plnom rozsahu, alebo v prípade, že bol z jeho výkonu podmiennečne prepustený, len ak odsudzujúci štát požiadala o výkon zvyšku uloženého trestu z dôvodu, že sa odsúdený v skúšobnej dobe neosvedčil.**

Ak by teda došlo v Nemeckej spolkovej republike k podmiennečnému prepusteniu odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, ako to naznačuje a predpokladá odsúdený v odvolaní, že má takú žiadosť podanú a že sa má o nej v najbližšej dobe rozhodovať, bolo by možné uznané cudzie rozhodnutie vykonať na území Slovenskej republiky len ak by odsudzujúci štát požiadal o výkon zvyšku uloženého trestu z dôvodu, že sa odsúdený v skúšobnej dobe neosvedčil. V opačnom prípade je možné uznané cudzie rozhodnutie vykonať na území Slovenskej republiky, ak odsúdený trest odňatia slobody v odsudzujúcom štáte nevykonal v plnom rozsahu.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol o odvolaní odsúdeného R. Ž. tak, ako sa uvádza vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 28. júla 2010

JUDr. Milan K a r a b í n, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Eva Poláková